

Dz. U. 2004 Nr 97 poz. 963**U S T A W A**

z dnia 16 kwietnia 2004 r.

o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą¹⁾**Opracowano na podstawie Dz. U. z 2019 r. poz. 1606.****DZIAŁ I****Przepisy ogólne**

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady administrowania obrotem towarami z zagranicą oraz, w zakresie uzupełniającym przepisy prawa wspólnotowego, zasady obrotu towarami z krajami trzecimi dokonywanego na podstawie przepisów tego prawa.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do obrotu towarami z zagranicą oraz do obrotu towarami z krajami trzecimi w takim zakresie, w jakim obrót ten jest uregulowany odrębnymi przepisami prawa.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) obszar celny Unii – obszar celny w rozumieniu art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.²⁾);
- 2) towar – rzecz ruchomą oraz energię;
- 3) towary rolno-spożywcze – towary rolne objęte Wspólną Polityką Rolną, regulowaną przepisami wspólnotowymi, oraz towary przetworzone nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (towary z grupy non-aneks I);
- 4) obrót towarami z zagranicą – przywóz towarów pochodzących z kraju trzeciego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wywóz towarów do kraju trzeciego

¹⁾ Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie – z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej – dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

²⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90.

- z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, niezależnie od sposobu ich przemieszczania przez granicę;
- 5) obrót towarami z krajami trzecimi – przywóz towarów pochodzących z kraju trzeciego na obszar celny Unii lub wywóz towarów do kraju trzeciego z obszaru celnego Unii niezależnie od sposobu ich przemieszczania przez granicę, a także związane z tym nadawanie upoważnień podmiotom dokonującym takiego obrotu w zakresie towarów rolno-spożywczych;
 - 6) kontyngent – określoną ilość lub wartość towaru, która może być przywieziona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wywieziona z tego terytorium, w oznaczonym czasie;
 - 7) transza – określoną, maksymalną lub minimalną, ilość lub wartość towarów, na jaką może być udzielone pozwolenie;
 - 8) okres odniesienia – okres poprzedzający złożenie wniosku o udzielenie pozwolenia;
 - 9) importer lub eksporter wspólnotowy – osobę, która ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Wspólnoty Europejskiej;
 - 10) importer lub eksporter tradycyjny – importera lub eksportera wspólnotowego, który dokonywał obrotu z zagranicą towarem objętym kontyngentem, w określonej minimalnej ilości lub o określonej minimalnej wartości, w okresie odniesienia;
 - 11) importer lub eksporter nietradycyjny – importera lub eksportera wspólnotowego, który nie dokonywał obrotu z zagranicą towarem objętym kontyngentem, w określonej minimalnej ilości lub o określonej minimalnej wartości, w okresie odniesienia;
 - 12) kwota gwarantowana – określoną ilość lub wartość towarów, zagwarantowaną dla importerów lub eksporterów nietradycyjnych;
 - 13) kraj trzeci – kraj niebędący członkiem Wspólnoty Europejskiej.

Art. 2a. Zadania, które zgodnie z ustawą wykonuje Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, są wykonywane jako zadania delegowane Krajowemu Ośrodkowi Wsparcia Rolnictwa zgodnie z przepisami o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

DZIAŁ II

**Obrót towarami z krajami trzecimi dokonywany na podstawie przepisów
prawa wspólnotowego**

Art. 3. 1. Jeżeli z przepisów prawa wspólnotowego, w zakresie administrowania obrotem towarami z krajami trzecimi, wynika obowiązek uzyskania pozwolenia na przywóz lub wywóz warunkującego w szczególności:

- 1) dopuszczenie towaru do obrotu na obszarze celnym Unii,
- 2) dopuszczenie towaru do obrotu na obszarze celnym Unii z zastosowaniem stawek celnych preferencyjnych,
- 3) wywóz towaru z obszaru celnego Unii,
- 4) wywóz towaru z obszaru celnego Unii z zastosowaniem refundacji,
- 5) korzystanie z procedury specjalnej,
- 6) czasowe składowanie towaru,
- 7) (uchylony)
- 8) (uchylony)
- 9) (uchylony)
- 10) powrotny wywóz towaru

– pozwolenie to jest wydawane w drodze decyzji administracyjnej.

2. Do dokumentów, które zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego lub przepisami wydanymi na podstawie art. 3a dołącza się do wniosku o udzielenie pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, sporządzonych w języku obcym należy, na żądanie organu wydającego pozwolenie, dołączyć tłumaczenie tych dokumentów na język polski sporządzone przez tłumacza przysięgłego.

Art. 3a. Jeżeli wynika to z przepisów prawa wspólnotowego w zakresie administrowania obrotem towarami z krajami trzecimi, minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, warunki udzielenia i wykorzystania pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów, mając na uwadze potrzebę zapewnienia szczególnej kontroli uzasadnionej specyfiką obrotu określonymi towarami z zagranicą i uwzględniając przesłanki zawarte w przepisach prawa wspólnotowego.

Art. 4. 1. Z zastrzeżeniem warunków i zasad określonych w przepisach prawa wspólnotowego oraz z zastrzeżeniem ust. 2 w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej stosuje się przepisy Kodeksu

postępowania administracyjnego, z wyłączeniem art. 10, art. 57 § 5, art. 58–60, art. 75, art. 76 § 2 i 3, art. 77 § 2–4, art. 78–88 oraz art. 97–103.

2. W sprawach indywidualnych, w których wymóg uzyskania pozwolenia jest wynikiem wprowadzenia nadzoru uprzedniego lub innej formy automatycznej rejestracji w obrocie towarami z krajami trzecimi, pełnomocnik wnioskodawcy, na żądanie organu wydającego pozwolenie, przekazuje organowi oryginał lub urzędowo poświadczony odpis udzielonego pełnomocnictwa. Przepisu art. 33 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

Art. 5. 1. Jeżeli przepisy prawa wspólnotowego nie stanowią inaczej, minister właściwy do spraw gospodarki na wniosek importera lub eksportera wspólnotowego, w drodze decyzji administracyjnej, udziela pozwolenia, odmawia jego udzielenia, zmienia oraz cofa udzielone pozwolenie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. W zakresie towarów rolno-spożywczych decyzje, o których mowa w ust. 1, wydaje Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa.

3. Od decyzji Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 6. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w zakresie obrotu towarami z krajami trzecimi, podejmuje niezbędne działania w celu wykonania przepisów prawa wspólnotowego, w szczególności zmierzające do wykonania obowiązku lub zalecenia, nałożonego w tych przepisach prawa na kraje należące do Wspólnoty Europejskiej. W tym celu może ogłosić, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, niezbędne informacje o podejmowanych działaniach, umożliwiające skuteczne wykonanie przepisów prawa wspólnotowego.

2. W zakresie towarów rolno-spożywczych działania, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki podejmuje na wniosek i w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych.

Art. 7. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzeń, w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi:

1) wykaz podmiotów uprawnionych do wywozu towarów w ramach pozawspólnotowych akcji humanitarnych, bez konieczności złożenia zabezpieczenia wynikającego z przepisów prawa wspólnotowego,

2) wykaz międzynarodowych organów kontroli i nadzoru uprawnionych do wystawiania dokumentów potwierdzających przywóz towarów do krajów trzecich

– mając na uwadze zapewnienie skutecznego stosowania przepisów prawa wspólnotowego.

2. Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa przekazuje do Komisji Europejskiej wymagane przez przepisy prawa wspólnotowego informacje o działaniach podjętych w celu realizacji tych przepisów.

Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymogi, jakie powinien spełniać wniosek o udzielenie pozwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, składany z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, należy określić w szczególności instrukcję wypełniania, stosowania i przekazywania wniosków oraz strukturę przesyłanych danych, mając na uwadze uproszczenie procedury przyjmowania wniosków o udzielenie pozwoleń.

Art. 8a. 1. W przypadku towarów rolno-spożywczych, w zakresie określonym przepisami prawa wspólnotowego, Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, w drodze decyzji administracyjnej, nadaje, na wniosek importera lub eksportera wspólnotowego, upoważnienie w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi, odmawia jego nadania, zmienia oraz cofa nadane upoważnienie.

2. Od decyzji Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 8b. Odmowa nadania upoważnienia, o którym mowa w art. 8a ust. 1, następuje, jeżeli:

- 1) wnioskodawca nie spełnił wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 8e;
- 2) wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o wydanie decyzji przed upływem terminu, o którym mowa w art. 8c ust. 3, pod warunkiem że cofnięcie poprzednio nadanego upoważnienia nastąpiło z przyczyn, o których mowa w art. 8c ust. 1 pkt 3;
- 3) nie ustały przyczyny, o których mowa w art. 8c ust. 1 pkt 1 lub 2.

Art. 8c. 1. Cofnięcie nadanego upoważnienia, o którym mowa w art. 8a ust. 1, następuje:

- 1) jeżeli wynika to z zobowiązań lub porozumień międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska;
- 2) w przypadkach uzasadnionych względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt lub ochrony roślin;
- 3) jeżeli z czynności kontrolnych przeprowadzonych zgodnie z ustawą z dnia 10 lutego 2017 r. o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 1154 oraz z 2019 r. poz. 1080) wynika, że importer lub eksporter wspólnotowy naruszył warunki, na jakich wydano decyzję o nadaniu upoważnienia, lub nie usunął w wyznaczonym terminie uchybień stwierdzonych w trakcie czynności kontrolnych.

2. W przypadku cofnięcia nadanego upoważnienia z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, kolejna decyzja o nadaniu upoważnienia w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi może być wydana po ustaniu przyczyn, dla których nastąpiło cofnięcie poprzednio nadanego upoważnienia.

3. W przypadku cofnięcia nadanego upoważnienia z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 3, wniosek importera lub eksportera wspólnotowego o nadanie upoważnienia w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi może być złożony nie wcześniej niż po upływie roku od dnia cofnięcia tego upoważnienia.

Art. 8d. Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa stwierdza wygaśnięcie decyzji o nadaniu upoważnienia, jeżeli z czynności kontrolnych przeprowadzonych zgodnie z ustawą z dnia 10 lutego 2017 r. o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa wynika, że importer lub eksporter wspólnotowy zaprzestał prowadzenia działalności objętej decyzją lub został wykreślony z rejestru lub ewidencji prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 8e. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku stosowany w postępowaniu o wydanie decyzji o nadaniu upoważnienia w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi,
- 2) wykaz dokumentów i informacji, które powinny być dołączone do wniosku,

- 3) wzór decyzji o nadaniu upoważnienia w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi,
- 4) sposób i tryb ewidencjonowania wydanych decyzji o nadaniu upoważnienia w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi

– mając na uwadze zapewnienie skutecznego stosowania przepisów prawa wspólnotowego w tym zakresie, a także maksymalne uproszczenie i ujednolicenie wymogów dotyczących dokumentów i informacji, które są niezbędne w postępowaniu o wydanie decyzji o nadaniu upoważnienia w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi, i ich ewidencjonowania.

Art. 8f. 1. Importer lub eksporter wspólnotowy towarów rolno-spożywczych objętych pozwoleniem na przywóz lub wywóz towarów rolno-spożywczych, w ramach decyzji o nadaniu upoważnienia w zakresie obrotu towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi, prowadzi dokumentację tych towarów zawierającą:

- 1) rodzaj towaru rolno-spożywczego oraz nazwę kraju jego pochodzenia albo przeznaczenia;
- 2) numer i datę zgłoszenia celnego potwierdzającego dopuszczenie do obrotu albo wywóz danej partii towaru rolno-spożywczego;
- 3) wskazanie ilości lub masy każdej partii przywiezionego lub wywiezionego towaru rolno-spożywczego;
- 4) określenie rodzaju czynności, jakim został poddany towar rolno-spożywczy, wraz z określeniem masy towaru poddanego tym czynnościom, o ile obowiązek przeprowadzenia takich czynności wynika z przepisów prawa wspólnotowego.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe wymogi dotyczące dokumentacji, o której mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie skutecznego stosowania przepisów prawa wspólnotowego w tym zakresie.

Art. 8g. Jeżeli wynika to z przepisów prawa wspólnotowego w zakresie administrowania obrotem towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi, minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku stosowany w postępowaniu o udzielenie pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów rolno-spożywczych,
- 2) wykaz dokumentów, które powinny być dołączone do wniosku,

- 3) wykaz dokumentów potwierdzających dokonanie czynności, jakim zostały poddane towary rolno-spożywcze objęte pozwoleniem, oraz termin składania tych dokumentów,
 - 4) termin ważności pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów rolno-spożywczych
- mając na uwadze zapewnienie skutecznego stosowania przepisów prawa wspólnotowego.

Art. 8h. Odmowa udzielenia pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów rolno-spożywczych następuje, jeżeli wnioskodawca nie spełnia wymogów określonych w przepisach prawa wspólnotowego lub przepisach wydanych na podstawie art. 8g.

Art. 8i. Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa przekazuje Komisji Europejskiej oraz zainteresowanym władzom państw członkowskich informacje dotyczące administrowania obrotem towarami rolno-spożywczymi z krajami trzecimi w zakresie, o którym mowa w przepisach prawa wspólnotowego.

Art. 8j. 1. Organy celne przekazują informacje o dokonanym przywozie z krajów trzecich towarów objętych środkami ochronnymi ustanowionymi na podstawie:

- 1) art. 16 lub 17 rozporządzenia Rady (WE) nr 3285/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 518/94 (Dz. Urz. WE L 349 z 31.12.1994), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 2474/2000 z dnia 9 listopada 2000 r. ustanawiającym, na podstawie art. 1 ust. 7 rozporządzenia (EWG) nr 3030/93, wykaz wyrobów włókienniczych i odzieżowych, które zostaną włączone do GATT 1994 dnia 1 stycznia 2002 r. oraz zmieniającym załącznik X do rozporządzenia (EWG) nr 3030/93 i załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 3285/94 (Dz. Urz. WE L 286 z 11.11.2000);
- 2) art. 15 lub 16 rozporządzenia Rady (WE) nr 519/94 z dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich i uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 1765/82, (EWG) nr 1766/82 oraz (EWG) nr 3420/83 (Dz. Urz. WE L 67 z 10.03.1994), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 427/2003 z dnia 3 marca 2003 r. w sprawie mechanizmu tymczasowych środków ochronnych przy przywozie określonych towarów pochodzących z

Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 519/94 w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz. Urz. UE L 65 z 08.03.2003);

- 3) art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz. Urz. WE L 56 z 06.03.1996), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 461/2004 z dnia 8 marca 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 384/96 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej oraz rozporządzenie (WE) nr 2026/97 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz. Urz. WE L 77 z 13.03.2004);
- 4) art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz. Urz. WE L 288 z 21.10.1997), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 461/2004 z dnia 8 marca 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 384/96 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej oraz rozporządzenie (WE) nr 2026/97 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz. Urz. WE L 77 z 13.03.2004);
- 5) art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 427/2003 z dnia 3 marca 2003 r. w sprawie mechanizmu tymczasowych środków ochronnych przy przywozie określonych towarów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 519/94 w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz. Urz. WE L 65 z 08.03.2003), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1985/2003 z dnia 10 listopada 2003 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 427/2003 w sprawie mechanizmu tymczasowych środków ochronnych przy przywozie określonych towarów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz. Urz. WE L 295 z 13.11.2003).

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są rejestrowane i przekazywane zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 15 ust. 3, w zakresie określonym w tych przepisach.

DZIAŁ III

Środki administrowania obrotem towarami z zagranicą

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 9. Środki administrowania obrotem towarami z zagranicą, o których mowa w art. 10 ust. 1, są ustanawiane:

- 1) w przywozie z krajów trzecich:
 - a) zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 3285/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 518/94 (Dz. Urz. WE L 349 z 31.12.1994), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 2474/2000 z dnia 9 listopada 2000 r. ustanawiającym, na podstawie art. 1 ust. 7 rozporządzenia (EWG) nr 3030/93, wykaz wyrobów włókienniczych i odzieżowych, które zostaną włączone do GATT 1994 dnia 1 stycznia 2002 r. oraz zmieniającym załącznik X do rozporządzenia (EWG) nr 3030/93 i załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 3285/94 (Dz. Urz. WE L 286 z 11.11.2000),
 - b) zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 519/94 z dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich i uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 1765/82, (EWG) 1766/82 oraz (EWG) 3420/83 (Dz. Urz. WE L 67 z 10.03.1994), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 427/2003 z dnia 3 marca 2003 r. w sprawie mechanizmu tymczasowych środków ochronnych przy przywozie określonych towarów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 519/94 w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz. Urz. UE L 65 z 08.03.2003),
 - c) zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 517/94 z dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł dotyczących przywozu wyrobów włókienniczych z niektórych państw trzecich, nieobjętych umowami dwustronnymi, protokołami, innymi ustaleniami lub innymi szczegółowymi normami Wspólnoty dotyczącymi przywozu (Dz. Urz. WE L 67 z 10.03.1994), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2309/2003 z dnia 29 grudnia 2003 r. zmieniającym załączniki IIIB, IV i

VI do rozporządzenia Rady (WE) nr 517/94 w odniesieniu do kontyngentów wyrobów włókienniczych na 2004 r. (Dz. Urz. UE L 342 z 30.12.2003);

- 2) w wywozie do krajów trzecich:
 - a) zgodnie z art. 11 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2603/69 z dnia 20 grudnia 1969 r. ustanawiającego wspólne reguły wywozu (Dz. Urz. WE L 324 z 27.12.1969), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3918/91 z dnia 19 grudnia 1991 r. zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 2603/69 ustanawiające wspólne reguły wywozu (Dz. Urz. WE L 372 z 31.12.1991),
 - b) w przypadkach uzasadnionych koniecznością wprowadzenia formalności dla stosowania umów zgodnych z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Art. 9a. 1. W celu zapewnienia skutecznego stosowania przepisów prawa wspólnotowego automatyczna rejestracja polegająca na rejestracji przez organ celny przywozu towarów z krajów trzecich może być ustanowiona na przywóz towarów podobnych lub konkurencyjnych w stosunku do towarów objętych środkami ochronnymi ustanowionymi na podstawie przepisów, o których mowa w art. 8j ust. 1.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, ustanawiając automatyczną rejestrację na przywóz towarów podobnych lub konkurencyjnych w stosunku do towarów objętych środkami ochronnymi ustanowionymi na podstawie przepisów, o których mowa w art. 8j, kieruje się potrzebą wyeliminowania przypadków klasyfikacji towarowej mającej na celu uniknięcie zastosowania środków ochronnych.

Art. 10. 1. Środkami administrowania obrotem towarami z zagranicą są:

- 1) automatyczna rejestracja;
- 2) kontyngent;
- 3) zakaz.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, są ustanawiane na czas określony.

Art. 11. Jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyłączeniem art. 10, art. 57 § 5, art. 58–60, art. 75, art. 76 § 2 i 3, art. 77 § 2–4, art. 78–88 oraz art. 97–103.

Art. 12. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu

Ochrony Konkurencji i Konsumentów, może określić, w drodze rozporządzenia, z uwzględnieniem ust. 2, w przypadkach, o których mowa w art. 9:

- 1) automatyczną rejestrację;
- 2) kontyngent;
- 3) zakaz.

2. W zakresie towarów rolno-spożywczych rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje również w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych.

Rozdział 2

Automatyczna rejestracja

Art. 13. Automatyczna rejestracja polega na rejestracji przez organ celny przywozu towarów z krajów trzecich lub wywozu towarów do krajów trzecich, lub na obowiązku uzyskania pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów.

Art. 14. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w rozporządzeniu o ustanowieniu automatycznej rejestracji, może nałożyć obowiązek uzyskania pozwolenia na przywóz lub wywóz towarów, określając równocześnie termin, od którego należy składać i rozpatrywać wnioski o udzielenie pozwolenia.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, może być od dnia ogłoszenia rozporządzenia o ustanowieniu automatycznej rejestracji, z tym że organ udzielający pozwoleń udziela ich od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

3. W ramach automatycznej rejestracji pozwolenia są udzielane przy zachowaniu następujących zasad:

- 1) rozpatruje się kompletne wnioski zgodnie z kolejnością ich otrzymania przez organ udzielający pozwoleń;
- 2) pozwolenie jest udzielane na wnioskowaną ilość lub wartość towarów;
- 3) okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu automatycznej rejestracji określono inny termin, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 3.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki, nakładając obowiązek uzyskania pozwolenia, może równocześnie określić dodatkowe warunki udzielenia i wykorzystania pozwolenia, a także dodatkowe dokumenty i informacje, które powinny być dołączone do wniosku.

5. Określając dodatkowe warunki oraz dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia potrzebę zapewnienia szczególnej kontroli, uzasadnionej specyfiką obrotu towarami z zagranicą, uwzględniającą przesłanki określone w przepisach prawa wspólnotowego, o których mowa w art. 9.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki, nakładając obowiązek uzyskania pozwolenia, może równocześnie określić przypadki, w których obrót ten nie wymaga uzyskania pozwolenia.

7. Określając przypadki, w których obrót towarami z zagranicą nie wymaga uzyskania pozwolenia, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia właściwości towarów, ich przeznaczenie, specyfikę obrotu tymi towarami z zagranicą lub potrzebę uproszczenia procedury.

Art. 15. 1. Jeżeli w rozporządzeniu o ustanowieniu automatycznej rejestracji nie został nałożony obowiązek uzyskania pozwolenia, przyjęcie zgłoszenia do procedury dopuszczenia do obrotu lub procedury wywozu jest jednoznaczne z zarejestrowaniem przez organ celny faktu dokonania obrotu z zagranicą towarem objętym automatyczną rejestracją.

2. Organy celne przekazują informacje o dokonanym obrocie z zagranicą towarami objętymi automatyczną rejestracją.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przekazywania informacji, o których mowa w ust. 2, organy, którym te informacje są przekazywane, a także sposób rejestrowania towarów objętych automatyczną rejestracją, mając na względzie sprawny obieg tych informacji.

Rozdział 3

Kontyngent i zakaz

Art. 16. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu może równocześnie określić dodatkowe warunki udzielenia i wykorzystania pozwolenia, a także dodatkowe dokumenty i informacje, które powinny być dołączone do wniosku.

2. Określając dodatkowe warunki, dokumenty i informacje, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia potrzebę zapewnienia szczególnej kontroli, uzasadnionej specyfiką obrotu towarami z zagranicą,

uwzględniającą przesłanki określone w przepisach prawa wspólnotowego, o których mowa w art. 9.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, może określić przypadki, w których obrót towarami z zagranicą nie wymaga uzyskania pozwolenia.

4. Określając przypadki, w których obrót towarami z zagranicą nie wymaga uzyskania pozwolenia, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia właściwości towarów, ich przeznaczenie, specyfikę obrotu tymi towarami z zagranicą lub potrzebę uproszczenia procedury.

Art. 17. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, ustanawiając kontyngent określi sposób jego rozdysponowania zgodnie z art. 18.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, określając sposób rozdysponowania kontyngentu, stosownie do art. 18 ust. 1 pkt 1, może określić wielkość transzy.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, określając sposób rozdysponowania kontyngentu, stosownie do art. 18 ust. 1 pkt 2 i 3, określi terminy składania i rozpatrywania wniosków o udzielenie pozwolenia.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki, określając sposób rozdysponowania kontyngentu, stosownie do art. 18 ust. 1 pkt 3, określi okres odniesienia, kwotę gwarantowaną oraz minimalną ilość lub wartość towarów, którymi obrót z zagranicą w okresie odniesienia jest warunkiem uznania za importera lub eksportera tradycyjnego.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki, określając sposób rozdysponowania kontyngentu, stosownie do art. 18 ust. 1 pkt 3, może określić wielkość transzy dla importerów nietradycyjnych.

Art. 18. 1. Rozdysponowania kontyngentu dokonuje się w jeden z następujących sposobów:

- 1) według kolejności otrzymania wniosków;
- 2) proporcjonalnie do wielkości wnioskowanych;
- 3) proporcjonalnie do ilości lub wartości obrotów zrealizowanych przez osobę wnioskującą.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu może określić inny niż określony w ust. 1 sposób rozdysponowania kontyngentu, polegający na łączeniu sposobów, o których mowa w ust. 1, lub wybranych spośród nich elementów.

Art. 19. Rozdysponowanie kontyngentu według sposobu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1, polega na udzieleniu pozwolenia, przy zachowaniu następujących zasad:

- 1) rozpatruje się kompletne wnioski zgodnie z kolejnością ich otrzymania przez organ udzielający pozwoleń;
- 2) wielkości określone w pozwoleniu nie mogą przekraczać wielkości wnioskowanych;
- 3) okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu określono inny termin, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 3.

Art. 20. Rozdysponowanie kontyngentu według sposobu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2, polega na udzieleniu pozwolenia, przy zachowaniu następujących zasad:

- 1) rozpatruje się kompletne wnioski otrzymane przez organ udzielający pozwoleń w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 17 ust. 3;
- 2) wielkości określone we wniosku nie mogą przekraczać kontyngentu;
- 3) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach nie przekracza kontyngentu, wnioski te są uwzględniane;
- 4) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach przekracza kontyngent, kontyngent ten jest rozdysponowywany proporcjonalnie do wielkości wnioskowanych, a wynik zaokrągla się do drugiej cyfry po przecinku;
- 5) jeżeli pozwolenie ma być udzielone na przywóz lub wywóz określonej liczby sztuk danego towaru, wynik obliczenia, o którym mowa w pkt 4, zaokrągla się w dół do najbliższej liczby całkowitej;
- 6) wielkości określone w pozwoleniu nie mogą przekraczać wielkości wnioskowanych;
- 7) okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu określono inny termin, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 3.

Art. 21. Rozdysponowanie kontyngentu według sposobu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 3, polega na udzieleniu pozwolenia, przy zachowaniu następujących zasad:

- 1) rozpatruje się kompletne wnioski otrzymane przez organ udzielający pozwoleń w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 17 ust. 3;
- 2) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach złożonych przez importerów lub eksporterów tradycyjnych nie przekracza kontyngentu pomniejszonego o kwotę gwarantowaną, wnioski te są uwzględniane;
- 3) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach złożonych przez importerów lub eksporterów tradycyjnych przekracza kontyngent pomniejszony o kwotę gwarantowaną, kontyngent ten jest rozdysponowywany na rzecz importerów lub eksporterów tradycyjnych proporcjonalnie do ich udziału w sumie wielkości obrotów zrealizowanych w okresie odniesienia, a wynik zaokrągla się do drugiej cyfry po przecinku;
- 4) jeżeli pozwolenie ma być udzielone na przywóz lub wywóz określonej liczby sztuk danego towaru, wynik obliczenia, o którym mowa w pkt 3, zaokrągla się w dół do najbliższej liczby całkowitej;
- 5) kontyngent jest rozdysponowywany na rzecz importerów lub eksporterów nietradycyjnych do wysokości kwoty gwarantowanej, według kolejności otrzymania wniosków;
- 6) wielkości kontyngentu nierozdysponowane na rzecz importerów lub eksporterów tradycyjnych powiększają kwotę gwarantowaną i są rozdysponowywane na rzecz importerów lub eksporterów nietradycyjnych, według kolejności otrzymania wniosków;
- 7) w przypadku niezłożenia wniosków przez importerów lub eksporterów tradycyjnych kontyngent jest rozdysponowywany w całości na rzecz importerów lub eksporterów nietradycyjnych, według kolejności otrzymania wniosków;
- 8) wielkości określone w pozwoleniu nie mogą przekraczać wielkości wnioskowanych;
- 9) okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu określono inny termin, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 3.

Art. 22. Minister właściwy do spraw gospodarki, w rozporządzeniu o ustanowieniu zakazu, może określić procedury celne oraz normy ilościowe lub wartościowe, których zakaz nie dotyczy.

Rozdział 4

Pozwolenia

Art. 23. Pozwolenie na przywóz towarów z krajów trzecich lub wywóz towarów do krajów trzecich jest wymagane, jeżeli przedmiotem obrotu są towary objęte:

- 1) kontyngentem, z zastrzeżeniem art. 16 ust. 3 i 4;
- 2) automatyczną rejestracją, o ile został nałożony obowiązek uzyskania pozwolenia.

Art. 24. Obowiązkowi uzyskania pozwolenia nie podlegają towary zwolnione od należności celnych na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 25. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki na wniosek importera lub eksportera wspólnotowego, w drodze decyzji administracyjnej, udziela pozwolenia, odmawia jego udzielenia, zmienia oraz cofa udzielone pozwolenie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. W zakresie towarów rolno-spożywczych decyzje, o których mowa w ust. 1, w ramach środków administrowania obrotem towarami z zagranicą, wydaje Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa.

3. Od decyzji Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 26. 1. Odmowa udzielenia pozwolenia następuje:

- 1) jeżeli organ udzielający pozwoleń otrzyma wniosek po upływie terminu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 17 ust. 3;
- 2) jeżeli wniosek o udzielenie pozwolenia jest niekompletny;
- 3) jeżeli wielkości określone we wniosku przekraczają kontyngent, dla którego określono sposób rozdysponowania proporcjonalnie do wielkości wnioskowanych;
- 4) jeżeli wnioskodawca nie spełnił wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 31;
- 5) w przypadku wcześniejszego rozdysponowania kontyngentu.

2. Odmowa udzielenia kolejnych pozwoleń w ramach tego samego kontyngentu albo automatycznej rejestracji następuje w przypadku niedokonania zwrotu poprzednio udzielonego pozwolenia w terminie 2 miesięcy od dnia upływu terminu jego ważności, chyba że udzielenie pozwolenia zostało uzależnione od złożenia kaucji.

Art. 27. Cofnięcie pozwolenia następuje:

- 1) jeżeli wymagają tego zobowiązania lub porozumienia międzynarodowe, których stroną jest Rzeczpospolita Polska;
- 2) w przypadkach uzasadnionych względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt lub ochrony roślin.

Art. 28. 1. Na wniosek importera lub eksportera wspólnotowego udziela się pozwoleń częściowych.

2. Suma ilości lub wartości towarów, na jakie udziela się pozwoleń częściowych, jest równa wielkości, na jaką zostałyby udzielone pozwolenie.

3. Jeżeli z wnioskiem o udzielenie pozwoleń częściowych występuje osoba, której udzielono pozwolenia, organ udzielający pozwoleń:

- 1) zatrzymuje pozwolenie, stosownie do którego udziela się pozwoleń częściowych;
- 2) pomniejsza łączną wielkość pozwoleń częściowych o wielkość już wykorzystaną;
- 3) określa termin ważności pozwoleń częściowych, który musi być zgodny z terminem ważności pozwolenia.

4. Ilekroć w ustawie jest mowa o pozwoleniu, należy przez to rozumieć odpowiednio wszystkie pozwolenia częściowe.

Art. 29. 1. Pozwolenia udziela się na czas określony.

2. Pozwolenia udziela się na określoną ilość lub wartość towarów.

3. Pozwolenia udziela się na okres nie dłuższy niż termin obowiązywania środka administrowania obrotem towarami z zagranicą.

4. Pozwolenie jest ważne od dnia jego udzielenia.

5. Kolejne pozwolenie na ten sam towar w ramach tego samego kontyngentu albo automatycznej rejestracji może być udzielone po dokonaniu zwrotu poprzednio udzielonego pozwolenia.

Art. 30. Pozwolenie podlega zwrotowi w terminie 2 miesięcy od dnia upływu terminu jego ważności.

Art. 31. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory wniosków stosowanych w postępowaniu o udzielenie pozwoleń,
- 2) wykaz dokumentów i informacji, które powinny być dołączone do wniosku,

- 3) sposób udzielenia i wykorzystania pozwoleń,
- 4) wzory pozwoleń,
- 5) sposób i tryb ewidencjonowania udzielonych pozwoleń

– mając na względzie maksymalne uproszczenie i ujednoczenie wymogów dotyczących dokumentów i informacji, które są niezbędne w postępowaniu o udzielenie pozwoleń, i ich ewidencjonowania.

2. Określając dokumenty, informacje oraz sposób udzielenia i wykorzystania pozwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia w szczególności potrzebę zapewnienia szczególnej kontroli uzasadnionej specyfiką obrotu towarami z zagranicą, uwzględniającą przesłanki określone w przepisach prawa wspólnotowego, o których mowa w art. 9.

Rozdział 5

Kaucja

Art. 32. Minister właściwy do spraw gospodarki, w rozporządzeniu o ustanowieniu automatycznej rejestracji albo kontyngentu, może uzależnić udzielenie pozwolenia od złożenia przez wnioskodawcę kaucji w określonej wysokości. Kaucję złożoną przez osobę trzecią na rzecz wnioskodawcy uznaje się za złożoną przez wnioskodawcę.

Art. 33. Kaucja podlega zwrotowi w terminie 21 dni od dnia zwrotu udzielonego pozwolenia, chyba że wnioskodawca, ubiegający się o udzielenie kolejnego pozwolenia na ten sam towar w ramach tego samego kontyngentu albo automatycznej rejestracji, wystąpi o uznanie uprzednio złożonej kaucji, za zabezpieczenie kolejnego pozwolenia, o którego udzielenie wnioskuje. W takim przypadku termin 21 dni biegnie od dnia zwrotu takiego kolejnego pozwolenia.

Art. 34. W przypadku wykorzystania udzielonego pozwolenia w wysokości co najmniej 95% kaucja podlega zwrotowi w całości, o ile zwrot tego pozwolenia nastąpił nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia upływu terminu jego ważności.

Art. 35. W przypadku wykorzystania udzielonego pozwolenia w wysokości do 95% kaucja podlega przypadkowi na rzecz Skarbu Państwa w stopniu równym różnicy między 95% wielkości, na jakie zostało udzielone pozwolenie, a stopniem faktycznego wykorzystania pozwolenia, o ile zwrot tego pozwolenia nastąpił nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia upływu terminu jego ważności.

Art. 36. 1. Kaucja podlega przepadkowi w całości na rzecz Skarbu Państwa w przypadkach:

- 1) niepełnego wykorzystania udzielonego pozwolenia, w wysokości nieprzekraczającej 5%;
- 2) niedokonania zwrotu udzielonego pozwolenia w terminie 2 miesięcy od dnia upływu terminu jego ważności;
- 3) wykorzystania udzielonego pozwolenia niezgodnie z przeznaczeniem.

2. Kaucja nie podlega przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa:

- 1) w przypadku uchylenia rozporządzenia o ustanowieniu automatycznej rejestracji albo kontyngentu przed upływem terminu, na który automatyczna rejestracja albo kontyngent został ustanowiony – w odniesieniu do pozwoleń, których termin ważności wykracza poza termin wejścia w życie rozporządzenia o uchyleniu automatycznej rejestracji albo kontyngentu;
- 2) w przypadkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 38.

Art. 37. Jeżeli pozwolenie zostało udzielone na przywóz lub wywóz określonej liczby sztuk danego towaru, wynik obliczenia, o którym mowa w art. 34, 35 oraz 36 ust. 1 pkt 1, zaokrągla się w górę do najbliższej liczby całkowitej.

Art. 38. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) formy, w jakich kaucja może być składana,
- 2) szczegółowy tryb pobierania kaucji oraz jej zwrotu, w tym przypadki, w których wycofanie wniosku o udzielenie pozwolenia nie powoduje przepadku kaucji,
- 3) kwotę kaucji, do wysokości której organ udzielający pozwoleń nie pobiera kaucji – uwzględniając potrzebę zapewnienia prawidłowego wykorzystania udzielonych pozwoleń oraz maksymalnego uproszczenia trybu pobierania i zwrotu kaucji.

Art. 39. Od kwoty zwróconej kaucji nie płaci się odsetek.

DZIAŁ IIIA

Kary pieniężne

Art. 39a. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto, będąc importerem nasion konopi nieprzeznaczonych do siewu, oznaczonych kodem CN 1207 99 91:

- 1) nie poddaje ich czynnościom, o których mowa w art. 17a ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 245/2001 z dnia 5 lutego 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej

organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz. Urz. WE L 35 z 06.02.2001), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1401/2003 z dnia 6 sierpnia 2003 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 245/2001 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynku lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz. Urz. WE L 199 z 07.08.2003), lub nie czyni tego w sposób lub w terminach, o których mowa w art. 17a ust. 2 tego rozporządzenia;

- 2) nie przekazuje w terminie, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 8g pkt 3, dokumentów potwierdzających wykonanie czynności, o których mowa w art. 17a ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) 245/2001, o którym mowa w pkt 1;
- 3) nie prowadzi dokumentacji, o której mowa w art. 8f.

2. Kara pieniężna wynosi 60% wartości celnej przywiezionych nasion konopi, objętych pozwoleniem na przywóz towarów rolno-spożywczych.

3. Wysokość kary pieniężnej ustala, w drodze decyzji administracyjnej, Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa.

4. Od decyzji Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

5. Do egzekucji kary pieniężnej stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

6. Wpłacone kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa.

DZIAŁ IV

Zmiany w przepisach obowiązujących i przepisy końcowe

Art. 40. (pominięty)

Art. 41. Wnioski o udzielenie pozwolenia na obrót towarami z krajami trzecimi przyjęte przed dniem wejścia w życie ustawy, w celu wykonania prawa wspólnotowego, uznaje się za przyjęte zgodnie z przepisami ustawy. Za zgodne z przepisami ustawy uznaje się również działania organów państwa zmierzające do wykonania w tym zakresie przepisów prawa wspólnotowego.

Art. 42. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej³⁾, z wyjątkiem art. 40, który wchodzi w życie z dniem 2 maja 2004 r.

³⁾ Rzeczpospolita Polska uzyskała członkostwo w Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r.